

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا
أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ تَرَى رَبَّنَا لَقَدْ

اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتْوًا
كَبِيرًا (21) يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا
بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا (22) وَقَدِمْنَا إِلَى مَا
عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا
(23) أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ
مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا (24) وَيَوْمَ
تَشْفَقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَتُرَّى
الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا (25) الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ
الْحَقُّ لِلرَّحْمَانِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا (26) وَيَوْمَ يَعْضُ
الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (27)
يَا وَيْلَتِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا
(28) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنْ الذِّكْرِ بَعْدَ إِدْ
جَائِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ
خَذُولًا (29) وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ
قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا
(30) وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
مِنْ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَتَصِيرًا (31) وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ

مُجْتَبًى ۚ وَتُفْصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

21) Bizimle karşılaşmayı (bir gün huzurumuza geleceklerini) ummayanlar: Bize ya melekler indirilmeliydi ya da Rabbimizi görmeliydik, dediler. Andolsun ki onlar kendileri hakkında kibire kapılmışlar ve azgınlıkta pek ileri gitmişlerdir.

22) (Fakat) melekleri görecekləri gün, günahkârlara o gün hiçbir sevinç haberi yoktur ve: (Size, sevinmek) yasaktır, yasak! diyeceklerdir.

23) Onların yaptıkları her bir (iyi) işi ele alırsın, onu saçılmış zerrelere haline getiririz (değersiz kılarız).

24) O gün cennetliklerin kalacakları yer çok huzurlu ve dinlenecekleri yer pek güzeldir.

25) O gün gökyüzü beyaz bulutlar ile yarılacak ve melekler bölük bölük indirileceklerdir.

26) İşte o gün, gerçek mülk (hükümlerlik) çok merhametli olan Allah'ındır. Kâfırlar için de pek çetin bir gündür o.

27) O gün, zalim kimse (pişmanlıktan) ellerini ısırp şöyle der: Keşke o peygamberle birlikte bir yol tutsaydım!

28) Yazık bana! Keşke falancayı (bâtıl yolcusunu) dost edinmeseydim!

29) Çünkü zikir (Kur'an) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.

30) Peygamber der ki: Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'an'ı büsbütün terkettiler.

31) (Resûlüm!) İşte biz böylece her peygamber için suçlulardan düşmanlar peydâ ettik. Hidayet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32) İnkâr edenler: Kur'an ona bir defada topluca indirilmeli değil miydi? dediler. Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık (parça parça indirdik) ve onu tane tane (ayırarak) okuduk.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
 وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا (33) الَّذِينَ يُخَشِرُونَ
 عَلَىٰ وُجُوهِِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَرُّ
 مَكَانًا وَأَصْلٌ سَبِيلًا (34) وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَى الْكِتَابَ - وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ
 هَارُونَ - وَزِيرًا (35) فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى
 الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذَمِّرْنَاهُمُ
 تَدْمِيرًا (36) وَقَوْمَ - نُوحٍ - لَمَّا كَذَّبُوا
 الرُّسُلَ أَعْرَفْنَاهُمْ - وَجَعَلْنَاهُمْ - لِلنَّاسِ -
 آيَةً - وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ - عَذَابًا أَلِيمًا
 (37) وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ
 وَقُرُونًا بَيْنَ - ذَلِكَ - كَثِيرًا (38) وَكَلَّا
 صَرَبْنَا لَهُ - الْأَمْثَالَ - وَكَلَّا تَبَرَّأَ تَبِيرًا
 (39) وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ - الَّتِي
 أُمْطِرَتْ - مَطَرًا سَوِيًّا أَقْلَمَ - يَكُونُوا
 يَرَوْنَهَا بَلَدٌ - كَانُوا لَا يَزُجُونُ - نُشُورًا
 (40) وَإِذَا رَأَوْكَ - إِنَّ يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
 أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا (41) إِنَّ
 كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ - آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنَّ - صَبَرْنَا
 عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ - حِينَ - يَرَوْنَ -
 الْعَذَابَ - مَنْ - أَصْلٌ سَبِيلًا (42) أَرَأَيْتَ
 مَنْ - اتَّخَذَ إِلَهَهُ - هَوَاهُ - أَفَأَنْتَ - تَكُونُ -
 عَلَيْهِ وَكِيلًا (43)

33) Onların sana getirdikleri hiçbir temsil yoktur ki, (onun karşılığında) sana doğrusunu ve daha açığını getirmeyelim.

34) Yüzükoyun cehenneme (sürülüp) toplanacak olanlar; işte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35) Andolsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

36) "Ayetlerimizi yalan sayan kavme gidin" dedik. Sonunda, (yola gelmediklerinden) onları yerle bir ediverdik.

37) Nuh kavmine gelince, peygamberleri yalancılıkla itham ettiklerinde onları, suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

38) Ad'ı, Semüd'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha birçok nesilleri de (inkârcılıklarından ötürü helâk ettik).

39) Onların her birine (uymaları için) misaller getirdik; (ama öğüt almadıkları için) hepsini kırdık geçirdik.

40) (Resûlüm!) Andolsun (bu Mekkeli putperestler), belâ ve felâket yağmuruna tutulmuş olan o beldeye uğramışlardır. Peki onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar öldükten sonra dirilmeyi ummamaktadırlar.

41) Seni gördükleri zaman: "Bu mu Allah'ın peygamberi olarak gönderdiği!" diyerek hep seni alaya alıyorlar.

42) "Şayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten bizi neredeyse tanrılarımızdan saptıracaktı" diyorlar. Azabı gördükleri zaman, asıl kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler!

43) Kötü duygularını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Sen (Resûlüm!) ona koruyucu olabilir misin?

أَلَمْ تَحْسَبْ أَنَّهُمْ أَكْثَرُ هُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ سَبِيلًا (44) أَلَمْ تَرَى إِلَى رَبِّكَ
كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
تَحْتِ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا (45) ثُمَّ
قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا (46) وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالتَّوَمَّ
يُبَيِّنَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا (47) وَهُوَ
الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْهِ
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
طَهُورًا (48) لِنُخْرِجَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا
وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ
كَثِيرًا (49) وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ—
لِيَذْكُرُوا قَابِئِ أَكْثَرِ النَّاسِ—إِلَّا كُفُورًا
(50) وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ
تَذِيرًا (51) فَلَا تُطْعَمُ—الْكَافِرِينَ—
وَجَاهِدْهُمْ—بِهِ—جِهَادًا كَبِيرًا (52) وَهُوَ
الَّذِي مَرَحَ الْبَحْرَيْنِ—هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ—وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَجَجْرًا مَحْجُورًا (53) وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا
وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ—قَدِيرًا (54)
وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ—وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ—

44) Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten (söz) dinleyeceğini yahut düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.

45) Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmedin mi? Eğer dileseydi, onu elbet hareketsiz kılardı. Sonra biz güneşi, ona delil kıldık.

46) Sonra onu (uzayan gölgeyi) yavaş yavaş kendimize çektik (kısalttık).

47) Sizin için geceyi örtü, uykuyu istirahat kılan, gündüzü de dağılıp çalışma (zamanı) yapan, O'dur.

48-49) Rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen O'dur. Biz, ölü toprağa can vermek, yarattığımız nice hayvanlara ve nice insanlara su vermek için gökten tertemiz su indirdik.

50) Andolsun bunu, insanların öğüt almaları için, aralarında çeşitli şekillerde anlatmışızdır; ama insanların çoğu ille nankörlük edip directmiştir.

51) Şayet dileseydik, elbet her ülkeye bir uyarıcı gönderirdik.

52) O halde, kâfirlere boyun eğme ve bununla onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!

53) Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerkinki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan O'dur.

54) Sudan (meniden) bir insan yaratıp onu nesep ve sıhriyet (kan ve evlilik bağından doğan) yakınlığa dönüştüren O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.

55) Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda ne de zarar verebilen şeylere kulluk ediyorlar. İnkârcı da Rabbine karşı uğraşıp durmaktadır.

شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (57) وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ. وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبَ عِبَادِهِ خَيْرًا (58) الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَانُ. فَاسْأَلْ بِهِ خَيْرًا (59) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَانِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَانُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا (60) تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا (61) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا (62) وَعِبَادُ الرَّحْمَانِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا (63) وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا (64) وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا (65) إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (66) وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (67)

56) (Resûlüm!) Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

57) De ki: Buna karşılık, sizden, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanız) dışında herhangi bir ücret istemiyorum.

58) Ölümsüz ve daima diri olan Allah'a güvenip dayan. O'nun hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarını O'nun bilmesi yeter.

59) Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden (ona hükmeden) Rahmân'dır. Bunu bir bilene sor.

60) Onlara: Rahmân'a secde edin! denildiği zaman: "Rahmân da neymiş! Bize emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç!" derler ve bu emir onların nefretini artırır.

61) Gökte burçları var eden, onların içinde bir چراغ (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.

62) İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren de O'dur.

63) Rahmân'ın(has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında (incitmeksizin) "Selam!" derler (geçerler);

64) Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyam durarak geçirirler.

65) Ve şöyle derler: Rabbimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav. Doğrusu onun azabı gelip geçici değil, devamlıdır.

66) Orası cidden ne kötü bir yerleşme ve ikamet yeridir!

67) (O kullar), harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
يَلْقَ أَتَمًا (68) بُضَاعًا لَهُ الْعَذَابُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَابًا (69) إِلَّا
مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
قَابُولِئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (70) وَمَنْ
تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى
اللَّهِ مَتَابًا (71) وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ
الرُّوْءَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
(72) وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخْرُوا عَلَيْهَا ضُمًّا وَعُمْيَانًا (73)
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ
أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (74) أُولَئِكَ يُجْرُونَ
الْعُرْقَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً
وَسَلَامًا (75) خَالِدِينَ فِيهَا حَسِبْتُمْ
مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (76) قُلْ مَا يَغُوبُ عَنْ
رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ
يَكُونُ لِرَأْمَا (77)

68) Yine onlar ki, Allah ile beraber (tuttukları) başka bir ilaha yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, günahı (nın cezasını) bulur;

69) Kıyamet günü azabı kat kat artırılır ve onda (azapta) alçaltılmış olarak devamlı kalır.

70) Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

71) Kim tevbe edip iyi davranış gösterirse, şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72) (O kullar), yalan yere şahitlik etmezler, boş sözlerle karşılaştıklarında vakar ile (oradan) geçip giderler.

73) Kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığında ise, onlara karşı sağır ve kör davranmazlar;

74) (Ve o kullar): Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl! derler.

75) İşte onlara, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı verilecek, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır.

76) Orada ebedî kalacaklardır. Orası ne güzel bir yerleşme ve ikamet yeridir.

77) (Resûlüm!) De ki: (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin? (Ey inkârcılar! Siz Resûl'ün bildirdiklerini) kesinkes yalan saydınız; onun için azap yakanızı bırakmayacaktır!

(2) لَعَلَّكَ - بَاخِعٌ - تُفْسِدُكَ إِلَّا يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ - (3) إِنْ تَبَيَّنَّا نُزِّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ
السَّمَاءِ آيَةٌ - فَطَلَبُوا - أَغْنَاهُمْ - لَهَا
خَاضِعِينَ - (4) وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ
الرَّحْمَانِ - مُحَدَّثٍ - إِلَّا كَانُوا عَلَيْهِ -
مُغْرَضِينَ - (5) فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاتِيهِمْ
أَتْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ - يَسْتَهْزِئُونَ (6) أَوَلَمْ
يَرْوُا إِلَى الْأَرْضِ - كَمْ أَتَيْنَا فِيهَا مِنْ
كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ - (7) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (8) وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ - (9) وَإِذْ تَادَى رَبُّكَ -
مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (10)
قَوْمٌ فِرْعَوْنٌ - لَا يَتَّقُونَ - (11) قَالَ رَبِّ
إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِي (12) وَبَصِيقُ
صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى
هَارُونَ - (13) وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِي (14) قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا
إِنَّا مَعَكُمْ - مُسْتَمِعُونَ (15) فَاتَيَا
فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
(16) أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
(17) قَالَ أَلَمْ تُرَبِّنَا فِيْنَا وَلِيدًا وَلِئْتَ
فِيْنَا مِنْ غُمرِكَ سِينِينَ (18) وَفَعَلْتَ -
فَعَلْتَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

eş-ŞUARA SURESİ- 26
(Mekke'de inmiştir, 227 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Tâ. Sîn. Mîm.
- 2) Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.
- 3) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kıyacaksın!
- 4) Biz dilersek, onların üzerine gökten bir mucize indiririz de, ona boyunları eğilip kalır.
- 5) Kendilerine, o çok esirgeyici Allah'tan hiçbir yeni öğüt gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.
- 6) Üstelik (ona) "yalancı" derler; fakat alay edip durdukları şeylerin haberleri yakında onlara gelecektir.
- 7) Yeryüzüne bir bakmazlar mı! Orada her güzel çiftten nice bitkiler yetiştirdik.
- 8) Şüphesiz bunlarda bir nişâne vardır; ama çoğu iman etmezler.
- 9) Şüphe yok ki Rabbin, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
- 10-11) Hani Rabbin Musa'ya: O zalimler güruhuna, Firavun'un kavmine git. Hâla sakınmayacaklar mı onlar? diye seslenmişti.
- 12) Musa şöyle dedi: Rabbim! Doğrusu, beni yalancılıkla suçlamalarından korkuyorum.
- 13) (Bu durumda) içim daralır, dilim dönmez; onun için Harun'a da elçilik ver.
- 14) Onların bana isnad ettikleri bir suç da var. Bundan ötürü beni öldürmelerinden korkuyorum.
- 15) Allah buyurdu: Hayır! İkiniz mucizelerimizle gidin. Şüphesiz ki, biz sizinle beraberiz, işitmekteyiz.
- 16) Haydi Firavun'a gidip deyin ki: Gerçekten biz, âlemlerin Rabbi'nin elçisiyiz;
- 17) İsrailoğullarını bizimle beraber gönder.
- 18) (Kendisine Allah'ın emri tebliğ edilince Firavun) dedi ki: Biz seni çocukken himayemize alıp büyütmedik mi? Hayatının birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi?
- 19) Sonunda o yaptığın (kötü) işi de yaptın. Sen nankörün birisin!

20) Dedi ki: O işi o anda sonunun ne olacağını bilmeyerek yaptım.

21) Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Sonra Rabbim bana hikmet bahsetti ve beni peygamberlerden kıldı.

22) O nimet diye başıma kaktığın ise, (aslında) İsrailoğullarını kendine kul köle etmemdir.

23) Firavun dedi ki: Âlemlerin Rabbi dediğin de nedir?

24) Musa cevap verdi: Eğer işin gerçeğini düşünüp anlayan kişiler olsanız, (itiraf edersiniz ki) O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir.

25) Dedi ki: Etrafında bulunanlara: İhtiyor musunuz?

26) Musa dedi ki: O, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbidir.

27) Dedi ki: Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir,

28) Dedi ki: Şayet aklınızı kullansanız, O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir.

29) Firavun: Benden başkasını tanıı edinirsen, andolsun ki seni zindanlıklardan ederim! dedi.

30) Dedi ki: Sanaapaık bir şey getirmiş olsam da mı?

31) Firavun: Doğru söyleyenlerden isen, haydi getir onu! diye karşılık verdi.

32) Bunun üzerine Musa asâsını atıverdi; bir de ne görsünler, asâapaık koca bir yılan (oluvermiş)!

33) Elini de çıkardı; o da seyredenlere bembeyaz görünen!

34) Firavun, çevresindeki ileri gelenlere: Bu, dedi, doğrusu çok bilgili bir sihirbaz!

35) Sizi sihiriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyursunuz?

36) Dediler ki: Onu ve kardeşini egle ve şehirlere toplayıcı görevliler gönder;

37) Ne kadar bilgisi derin sihirbaz varsa sana getirsinler.

38) Böylece sihirbazlar belli bir günün tayin edilen vaktinde bir araya getirildi.

39) Halka: Siz de toplanıyor musunuz (haydi hemen toplanın), denildi.

لَعَلَّنَا تَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ الْعَالِيِينَ
(40) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ

أَيْنَ- لَنَا لَاجِرًا إِن- كُنَّا نَحْنُ- الْعَالِيِينَ-
(41) قَالَ- تَعْمَ وَأَنْتُمْ إِذَا لِمَنْ الْمُقَرَّبِينَ
(42) قَالَ- لَهُمْ- مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ-
مُلْقُونَ- (43) فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ- وَعَصَاهُمْ
وَقَالُوا يِعْزِزْ فِرْعَوْنَ- إِنَّا لَنَحْنُ- الْعَالِيُونَ-
(44) فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ-
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ- (45) فَأَلْقَى السَّحَرَةُ
سَاجِدِينَ (46) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ-
(47) رَبِّ- مُوسَى وَهَارُونَ- (48) قَالَ-
أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ- السِّحْرَ فَلْيَسَوْفَ تَعْلَمُونَ-
لَا قِطْعَيْنَ- أَيْدِيَكُمْ- وَأَرْجُلَكُمْ- مِنْ- خِلَافِ-
وَلَا صَلْبَتِكُمْ عِ- أَجْمَعِينَ (49) قَالُوا لَا صَبْرَ
إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (50) إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ
يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ- كُنَّا أَوَّلَ-
الْمُؤْمِنِينَ- (51) وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ
أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ مُتَّبِعُونَ- (52) فَأَرْسَلَ
فِرْعَوْنُ- فِي الْمَدَائِنِ- خَاشِرِينَ- (53) إِنَّ-
هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ- قَلِيلُونَ- (54) وَإِنَّهُمْ- لَنَا
لَعَائِطُونَ (55) وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَادِرُونَ (56)
فَأَخْرَجْنَاهُمْ- مِنْ- جَنَابِ- وَعُيُونِ- (57)
وَكُنُوزِ وَمَقَامِ- كَرِيمِ- (58) كَذَلِكَ-
وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (59) فَاتَّبَعُوهُمْ-

سورة الشعراء (60)

40) (Firavun'un adamları:) Eğer üstün gelirlerse, herhalde sihirbazlara uyarız, dediler.

41) Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a: Şayet biz üstün gelirsek, muhakkak bize bir ücret vardır değil mi? dediler.

42) Firavun cevap verdi: Evet, o takdirde hiç şüphe etmeyin, gözde kimselerden de olacaksınız.

43) Musa onlara: Ne atacaksınız atın! dedi.

44) Bunun üzerine iplerini ve değneklerini attılar ve: Firavun'un kudreti hakkı için elbette bizler galip geleceğiz, dediler.

45) Sonra Musa asâsını attı; bir de ne görsünler, onların uydurdıklarını yutuveriyor!

46) Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

47) "Alemlerin Rabbine, iman ettik" dediler.

48) "Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik" .

49) Firavun, (kızgınlık içinde) dedi ki: Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! Demek ki size sihiri öğreten büyüünüzmüş o! Ama şimdi bileceksiniz: Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi astracağım!

50) "Zararı yok, dediler, (nasıl olsa) biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz."

51) "Biz, ilk iman edenler olduğumuz için Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umarız."

52) Musa'ya: Kullarımı geceleyin yola çıkar; çünkü takip edileceksiniz, diye vahyettik.

53) Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi:

54) "Esasen bunlar, sayıları az, bölük pörçük bir cemaattır."

55) "(Böyle iken) kesinkes bizi öfkelen-dirmişlerdir."

56) "Biz ise, elbette uyanık bir cemaatız."

57) Ama biz onları, bahçelerden, pınarlardan, çıkardık.

58) Hazine-lerden ve değerli bir yerlerden.

59) Böylece, bunlara İsrailoğullarını mirasçı yaptık.

60) Derken gün doğumunda onların ardına düştüler.

مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِي (62) فَأَوْحَيْنَا إِلَى
مُوسَى أَنْ اصْرِطْ - بِعَصَاكَ الْيَجْرَ
فَانْفَلَقَ - فَكَانَ - كَلٌّ - فَرَقٌ - كَالطُّودِ
الْعَظِيمِ (63) وَأَرْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ (64)
وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ - أَجْمَعِينَ -
(65) ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ - (66) إِنَّ فِي
ذَلِكَ - لَآيَةً - وَمَا كَانَ - أَكْثَرُهُمْ - مُؤْمِنِينَ -
(67) وَإِنَّ - رَبَّكَ - لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ -
(68) وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ (69) إِذْ
قَالَ - لِأَبِيهِ - وَقَوْمِهِ - مَا تَعْبُدُونَ - (70)
قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُلُّ لَهَا عَاكِفِينَ -
(71) قَالَ - هَلْ - يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ -
(72) أَوْ يَنْفَعُونَكَ - أَوْ يَضُرُّونَ - (73)
قَالُوا بَلْ - وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ - يَفْعَلُونَ -
(74) قَالَ - أَفَرَأَيْتُمْ - مَا كُنْتُمْ - تَعْبُدُونَ -
(75) أَنْتُمْ - وَأَبَاؤُكُمْ - الْأَقْدَمُونَ - (76)
فَالْيَهُمَّ - عَدُّوْا لِي إِلَّا رَبَّ - الْعَالَمِينَ - (77)
الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِي (78) وَالَّذِي
هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي (79) وَإِذَا
مَرَضْتُ - فَهُوَ يَشْفِينِي (80) وَالَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي - (81) وَالَّذِي أَطْمَعُ -
أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ - (82)
رَبِّ - هَبْ - لِي حُكْمًا وَالْحَقِّي

61) İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın adamları: İşte yakalandık! dediler.

62) Dedi ki: Asla! Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.

63) Bunun üzerine Musa'ya: Asân ile denize vur! diye vahyettik. derhal yarıldı, her bölük koca bir dağ gibi oldu.

64) Ötekilerini de oraya yaklaştırdık.

65) Musa ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.

66) Sonra ötekilerini suda boğduk.

67) Şüphesiz bunda bir ibret vardır; ama çokları iman etmiş değildir.

68) Şüphesiz Rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.

69) Onlara İbrahim'in haberini de oku.

70) Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.

71) Demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz."

72) Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

73) "Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?"

74) Dediler ki: "Hayır, ama biz atalarımızı böyle yapar bulduk."

75) Dedi ki: "Şimdi neye ibadet ettiğinizi gördünüz mü?"

76) "Hem siz, hem de eski atalarınız?"

77) "İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç."

78) "Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur."

79) "Bana yediren ve içiren O'dur."

80) "Hastalandığımda bana şifa veren O'dur."

81) "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur."

82) "Din günü hatalarımı bağışlayacağımı umduğum da O'dur."

83) "Rabbim, bana hüküm bağışla ve beni salihlere kat."

69) Ey Muhammed! O Mekke kâfirlerine İbrahim'in o önemli haberini de oku, aktar, anlat.

70) Hani İbrahim bir zamanlar, babasına ve kavmine: "Siz neye ibadet ediyorsunuz? Neye tapıyorsunuz?" demişti.

71) Sevinç ve iftiharla demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz, onlara tapınmayı asla bırakmayacağız."

72) İbrahim kınamak ve ayıplamak üzere dedi ki: "Peki, dua ederek onlara sığındığınız zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

73) "Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu? Sizin için herhangi bir menfaat sağlıyorlar mı ya da herhangi bir zararı sizden savıyorlar mı?"

74) Dediler ki: "Hayır, ama biz atalarımızı onlara tapar bulduk, dolayısıyla biz de onlar gibi yapıyoruz."

75) İbrahim dedi ki: "Şimdi neye ibadet ettiğinizi, taptığınızı gördünüz mü?"

76) "Hem sizin, hem de önceki atalarınızın Allah'ı bırakarak kendilerine taptığınız bu putların ne olduğunu şimdi gördünüz mü?"

77) "İşte bu putlar, gerçekten benim düşmanımdır. Ben onlara asla tapmam. Tapmış olduğunuz şeylerin içinde yalnızca alemlerin Rabbi olan Allah'a ibadet ederim. O'na hiçbir şeyi şirk koşmam. O dünyada da ahirette de benim dostumdur."

78) "Ki beni yaratan ve bana doğru yolu gösteren ve beni hidayete ulaştıran bu putlar değil, Allah'tır."

79) "Bana yediren ve içiren O'dur. O, yaratıcı ve rızık vericidir. Yağmur dolu bulutlar göndererek yağmur yağdırır ve bu yağmurla, kullarına rızık olsun diye çeşit çeşit meyveler çıkarır."

80) "Hastalandığımda bana şifa veren O'dur. O'ndan başka kimse bana şifa veremez."

81) "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur. Buna O'ndan başka kimsenin gücü yetmez. Beni dilediği zaman öldürür, öldürdükten sonra da dilediği zaman tekrar diriltir."

82) "O'nun geniş rahmetine güvenerek, kulların, yaptıklarının karşılığını göreceği din günü de denilen hesap ve ceza gününde hatalarımı ve günahlarımı bağışlayacağımı umduğum da O'dur."

83) "Rabbim, bana hüküm, ilim ve anlayış bağışla ve beni salihlere, iyi kulların zümresine kat."

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

(84) وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ الْجَنَّةِ النَّعِيمِ (85)
وَاعْفِرْ لِّي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ (86) وَلَا
تُخْزِنِي يَوْمَ يُنْعَثُونَ (87) يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ
وَلَا بَنُونَ (88) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ (89) وَأَرْزُقْنِي الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ (90)
وَبُذِّرْتَ الْحَجِيمِ لِلْعَاوِينَ (91) وَقِيلَ لَهُمْ
أَيِّنْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (92) مِنْ دُونِ اللَّهِ
هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصِرُونَ (93) فَكَبَّيُّوا
فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُونَ (94) وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
أَجْمَعُونَ (95) قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ
(96) تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (97)
إِذْ نُسَبِّحُكُمْ رَبَّ الْعَالَمِينَ (98) وَمَا أَصَلَّتْ
إِلَّا الْمَجْرُمُونَ (99) قَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ
(100) وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ (101) قَلَوْا أَنْ لَنَا
كَرَمٌ فَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (102) إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (103)
وَإِنَّ رَبَّنَا لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (104) كَذَّبَتْ
قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ (105) إِذْ قَالَ لَهُمْ
أَحُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (106) إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ (107) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
(108) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (109)
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (110) قَالُوا أَنْتُمْ
لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ (111)

- 84) "Sonrakiler arasında bana doğruluk dili ver."
85) "Beni Na'im cennetinin mirasçılarından kıl."
86) "Babamı da bağışla. Çünkü o, sapıtanlardandır."
87) "Ve beni diriltilecekleri gün küçük düşürme."
88) "Malın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı bir günde."
89) "Allah'a selim kalb ile gelmiş olanlar müstesna."
90) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.
91) Cehennem de azgınlar için sergilenir.
92) Ve onlara denilir ki: "İbadet etmekte olduklarınız nerede?"
93) "Allah'ın dışında olanlar; size yardımları dokunuyor mu veya kendilerine yardımları oluyor mu?"
94) Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülmüştür.
95) Ve İblis'in bütün orduları da.
96) Onlar orada tartışarak derler ki:
97) "Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."
98) "Çünkü sizi alemlerin rabbi ile eşit tutuyorduk."
99) "Bizi suçlulardan başkası saptırmadı."
100) "Artık bizim için ne bir şefatçı var."
101) "Ne de yakın bir dost."
102) "Bizim için bir kere daha dönüş olsaydı da iman edenlerden olabilseydik."
103) Şüphe yok ki bunda bir âyet vardır. Fakat onların çoğu mü'min değillerdi.
104) Muhakkak Rabbin Aziz'dir, Rahim'dir.
105) Nuh kavmi de peygamberleri yalancılıkla suçladılar.
106) Kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?
107) Bilin ki ben, size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
108) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.
109) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.
110) Onun için, Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
111) Onlar şöyle cevap verdiler: Sana düşük seviyeli kimseler tâbi olup dururken, biz sana iman eder miyiz hiç!

84) "Benden sonra kıyamet gününe kadar gelecek olanlar arasında bana doğruluk dili ver, güzel bir şekilde övülmeyi ve anılmayı bana nasip et ki öyle anılayım ve bana uyulsun."

85) "Beni ahirette ebedi olan Na'im cennetinin mirasına hak kazanan mutlu kişilerden eyle."

86) "Babamı da bağışla, ona iman ve tevbe etmeyi nasip et. Çünkü o, doğru yolu şaşırınlardan, hak yoldan sapanlardandır."

87) "Ve beni yaratıkların, yaptıklarının karşılığını vermek için diriltilecekleri gün hor, küçük ve zelim düşürme."

88) "Malın da, çocukların da hiç kimseye bir yarar sağlayamadığı o zor günde."

89) "Allah'ın huzuruna selim, tertemiz, şirk, haset ve kinden arınmış bir kalb ile gelmiş olanlar müstesna."

90) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.

91) Cehennem de azgınlar için sergilenir.

92) Ve onlara denilir ki: "İbadet etmekte olduklarınız nerede?"

93) "Allah'ın dışında olanlar; size yardımları dokunuyor mu veya kendilerine yardımları oluyor mu?"

94) Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülmüştür.

95) Ve İblis'in bütün orduları da.

96) Onlar orada tartışarak derler ki:

97) "Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."

98) "Çünkü sizi alemlerin rabbi ile eşit tutuyorduk."

99) "Bizi suçlulardan başkası saptırmadı."

100) "Artık bizim için ne bir şefatçı var."

101) "Ne de yakın bir dost."

102) "Bizim için bir kere daha dönüş olsaydı da iman edenlerden olabilseydik."

103) Şüphe yok ki bunda bir âyet vardır. Fakat onların çoğu mü'min değillerdi.

104) Muhakkak Rabbin Aziz'dir, Rahim'dir.

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

(113) وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ- (114) إِنْ-
 أَنَا إِلَّا تَذِيرٌ مُبِينٌ- (115) قَالُوا لَيْنَ- لَمْ-
 تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ (116)
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِي (117) فَافْتَحْ
 بَنِي وَبَنِيهِمْ- فَتَحًا وَبَنِي وَمَنْ- مَعِيَ مِنْ-
 الْمُؤْمِنِينَ- (118) فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ- مَعَهُ فِي
 الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ- (119) ثُمَّ- أَعْرَفْنَا بَعْدُ
 الْبَاقِينَ (120) إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ- مُؤْمِنِينَ- (121) وَإِنَّ- رَبَّكَ- لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ- (122) كَذَّبَتْ- عَادُ
 الْمُرْسَلِينَ (123) إِذْ قَالَ- لَهُمْ- أَخُوهُمْ-
 هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ- (124) إِنِّي لَكُمْ- رَسُولٌ
 أَمِينٌ- (125) فَاتَّقُوا اللَّهَ- وَأَطِيعُوا نِي
 (126) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ- مِنْ- أَجْرٍ إِنْ-
 أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ- الْعَالَمِينَ- (127)
 أَتَبْنُونَ- يَكُلُّ- رِيعَ- آيَةٍ- تَعْبَثُونَ- (128)
 وَتَتَّخِذُونَ- مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ- تَخْلُدُونَ- (129)
 وَإِذَا بَطَشْتُمْ- بَطَشْتُمْ- جَبَّارِينَ- (130)
 فَاتَّقُوا اللَّهَ- وَأَطِيعُوا نِي (131) وَاتَّقُوا
 الَّذِي أَمَدَّكُمْ- بِمَا تَعْلَمُونَ- (132) أَمَدَّكُمْ-
 بِأَنْعَامٍ- وَبَنِينَ- (133) وَجَنَّاتٍ- وَعُيُونٍ-
 (134) إِنِّي أَخَافُ- عَلَيْكُمْ- عَذَابَ- يَوْمٍ-
 عَظِيمٍ (135) قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ

- 112) Nuh dedi ki: Onların yaptıkları hakkında bilgim yoktur.
 113) Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Bir düşünseniz!
 114) Ben iman eden kimseleri kovacak değilim.
 115) Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.
 116) Dediler ki: Ey Nuh! (Bu davadan) vazgeçmezsen, iyi bil ki, taşlanmışlardan olacaksın!
 117) Nuh: Rabbim! dedi, kavmim beni yalancılıkla suçladı.
 118) Artık benimle onların arasında sen hükmünü ver. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar.
 119) Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri, o dolu geminin içinde (taşıyarak) kurtardık.
 120) Sonra da geri kalanları suda boğduk.
 121) Doğrusu bunda büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.
 122) Şüphesiz Rabbin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
 123) Âd (kavmi) de peygamberleri yalancılıkla suçladı.
 124) Kardeşleri Hüd onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?
 125) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
 126) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.
 127) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.
 128) Siz her yüksek yere bir âlâmet dikerek eğleniyor musunuz?
 129) Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?
 130) Yakaladığınız zaman, zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?
 131) Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
 132) Bildiğiniz şeyleri size bol bol veren, Allah'dan korkun.
 133) "O size verdi : davalar, oğullar".
 134) "Bahçeler çeşmeler." (Allah'a karşı gelmek) den sakının.
 135) Doğrusu sizin hakkınızda muazzam bir günün azabından endişe ediyorum.
 136) (Onlar) şöyle dediler: Sen öğüt versen de, vermesen de bizce birdir.

يَمْعَدِينَ (138) فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
(139) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
(140) كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ (141) إِذْ
قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (142)
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (143) فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا نِي (144) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
(145) أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ
(146) فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (147) وَزُرُوعٍ
وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ (148) وَتَنَجُّونَ مِنْ
الْجِبَالِ بُيُوتًا قَارِئِينَ (149) فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا نِي (150) وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ
الْمُفْسِرِينَ (151) الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ (152) قَالُوا إِنَّمَا
أَنْتَ مِنَ الْمُبْطِرِينَ (153) مَا أَنْتَ إِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنْ
الصَّادِقِينَ (154) قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا
شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (155)
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ
عَظِيمٍ (156) فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا تَادِمِينَ
(157) فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (158) وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (159)

137) Bu, öncekilerin geleneginden başka bir şey değildir.

138) Biz azaba uğrıtılacak da değiliz.

139) Böylece onu yalancılıkla suçladılar; biz de kendilerini helâk ettik. Doğrusu bunda büyük bir ibret vardır; ama çokları iman etmezler.

140) Şüphesiz Rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.

141) Semûd da peygamberleri yalancılıkla suçladı.

142) Kardeşleri Sâlih onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?

143) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

144) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

145) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim eerimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.

146) Siz burada, güven içinde bırakılacak mısınız?

147) "Böyle bahçelerde, çeşme başlarında ?"

148) "Ekinlerin, salkımları sarkmış hurmalıkların arasında?"

149) Dağlardan ustaca evler yontuyorsunuz

150) Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

151) "O aşırıların emrine uymayın."

152) "Yeryüzünde bozgunculuk yapıp dirlik düzenlik vermeyenler(in sözüyle hareket etmeyin).

153) Dediler ki: Sen, olsa olsa iyice büyümüş birisin!

154) Sen de ancak bizim gibi bir insansın. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize bir mucize getir.

155) Salih: İşte bu dişi devedir; onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün içme hakkı da sizindir, dedi.

156) Ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi muazzam bir günün azabı yakalayacaktır.

157) Buna rağmen onlar deveyi kestiler; ama pişman da oldular.

158) Bunun üzerine onları azap yakaladı. Doğrusu bunda, büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.

159) Şüphesiz Rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (162) فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا نِي (163) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
(164) أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنْ الْعَالَمِينَ
(165) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ
أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (166)
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمُخْرَجِينَ (167) قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ
الْقَالِينَ (168) رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا
يَعْمَلُونَ (169) فَتَجَبَّأَهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ
(170) إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ (171) ثُمَّ
دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ (172) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ (173) إِنْ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
(174) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
(175) كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ
(176) إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ
(177) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (178)
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِي (179) وَمَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (180) أَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ (181) وَزِنُوا
بِالْقِسْطِ طَاسَ الْمُسْتَقِيمِ (182) وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي

- 160) Lût kavmi de peygamberleri yalancılıkla suçladı.
161) Kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?
162) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
163) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.
164) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.
165-166) Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp da, insanlar içinden erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz sınırı aşmış (sapık) bir kavimsiniz!
167) Onlar şöyle dediler: Ey Lût! vazgeçmezsen, iyi bil ki, sürgün edilmişlerden olacaksın!
168) Lût: Doğrusu, dedi, ben sizin bu işinizden tiksinimekteyim!
169) Rabbim! Beni ve ailemi, onların yapa geldiklerinden (vebalinden) kurtar.
170) Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.
171) Ancak bir kocakarı müstesna. O, geride kalanlardan.
172) Sonra diğerlerini helâk ettik.
173) Üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki... Uyarılanların yağmuru ne de kötü!
174) Elbet bunda büyük bir ibret vardır; fakat çokları iman etmezler.
175) Şüphesiz Rabbin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
176) Eyke halkı da peygamberleri yalancılıkla suçladı.
177) Şuayb onlara şöyle demişti: sakınmaz mısınız?
178) Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
179) Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.
180) Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.
181) Ölçüyü tastamam yapın, (insanların hakkını) eksik verenlerden olmayın.
182) Doğru terazi ile tartın.
183) İnsanların hakkı olan şeyleri kısmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.

(184) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

(185) وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّلِكَ
لَمِنْ - الْكَاذِبِينَ - (186) فَاسْقِطْ عَلَيْنَا
كِسْفًا مِنْ - السَّمَاءِ إِنْ - كُنْتَ - مِنْ -
الصَّادِقِينَ (187) قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا
تَعْمَلُونَ (188) فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ
يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُمْ كَانُوا عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
(189) إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ - (190) وَإِنَّ - رَبَّكَ - لَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ (191) وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
(192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى
قَلْبِكَ - لِتَكُونَ - مِنْ - الْمُنذِرِينَ - (194)
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ
الْأُولَىٰ - (196) أَوَلَمْ - يَكُنْ - لَهُمْ - آيَةٌ - أَنْ -
يَعْلَمَهُ - عُلَمَاءُ - بَنِي إِسْرَائِيلَ (197) وَلَوْ
تَرَاتَاهُ - عَلَى بَعْضِ - الْأَعْجَمِينَ - (198)
فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ (199)
كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ -
(200) لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ - حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ -
الْأَلِيمَ - (201) فَيَأْتِيَهُمْ - بَغْتَةً - وَهُمْ - لَا
يَشْعُرُونَ - (202) فَيَقُولُوا هَلْ - نَحْنُ -
مُنْظَرُونَ - (203) أَقْبِعْنَا بَنَاتِنَا يَسْتَعْجِلُونَ
(204) أَفَرَأَيْتَ - إِنْ - مَتَّعْنَاهُمْ - سِنِينَ
(205) ثُمَّ - جَاءَهُمْ - مَا كَانُوا يُوعَدُونَ -

184) Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkun.

185) Onlar şöyle dediler: Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!

186) Sen de, ancak bizim gibi bir beşersin. Bilki, biz seni ancak yalancılardan biri sayıyoruz.

187) Şayet doğru sözlülerden isen, üstümüze gökten azap yağdır.

188) Şuayb: Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir, dedi.

189) Velhasıl onu yalancı saydılar da, kendilerini o gölge gününün azabı yakalayiverdi. Gerçekten o, muazzam bir günün azabı idi!

190) Doğrusu bunda büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.

191) Şüphesiz Rabbin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

192) Muhakkak ki o âlemlerin Rabbinin indirmesidir.

193) (Resûlüm!) Onu Rûhu'l-emîn (Cebrail) indirdi.

194) Senin kalbine; uyarıcılardan olman için,

195) Apaçık Arapça bir dille.

196) O, şüphesiz daha öncekilerin kitaplarında da vardır.

197) Benî İsrail bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir delil değil midir?

198) Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de,

199) Bunu onlara o okusaydı, yine ona iman etmezlerdi.

200) Onu günahkârların kalplerine böyle soktuk.

201) Onun için, acıklı azabı görünceye kadar ona iman etmezler.

202) İşte bu onlara, kendileri farkında olmadan, ansızın geliverecektir.

203) O zaman: Bize mühlet verilir mi acaba? diyeceklerdir.

204) Onlar bizim azabımızı mı çarçabuk istiyorlardı?

205) Ne dersin! Eğer biz onları yıllarca yaşatsak.

206) Sonra tehdit edilmekte oldukları başlarına gelse!

مَا آغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ (207)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيبٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ (208)

ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ (209)

وَمَا تَتَرَلَّى بِهِ الشَّيَاطِينُ (210)

يَتَّبِعِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ (211)

إِنَّهُمْ عَنْ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ (212)

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ (213)

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (214)

وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنْ

الْمُؤْمِنِينَ (215)

قَالَ عَصَاكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ (216)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (217)

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ (218)

وَتَقْلِبَكَ فِي السَّاجِدِينَ (219)

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (220)

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ (221)

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ (222)

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ (223)

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ (224)

أَلَمْ تَرَىٰ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ (225)

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ (226)

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا

مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (227)

207) Faydalandırıldıkları nimetler onlara hiç yarar sağlamayacaktır.

208) Bununla birlikte hangi memleketi, helak ettikse muhakkak onu uyarıcı (peygamberleri) olmuştur.

209) (Onlar) ihtar edilmiştir ve biz zulmetmiş değilizdir.

210) O'nu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedir.

211) Bu onlara düşmez; zaten güçleri de yetmez.

212) Şüphesiz onlar, vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır.

213) O halde sakın Allah ile beraber başka ilaha kulluk edip yalvarma, sonra azap edilenlerden olursun!

214) (Önce) en yakın akrabaları uyar.

215) Sana uyan müminlere (merhamet) kanadını indir.

216) Şayet sana karşı gelirlerse de ki: Ben sizin yaptıklarınızdan muhakkak ki uzağım.

217) Sen O mutlak galip ve engin merhamet sahibine güvenip dayan.

218) O ki, (gece namaza) kalktığın zaman seni görüyor.

219) Secde edenler arasında dolaşmanı da (görüyor).

220) Çünkü her şeyi işiten, her şeyi bilen O'dur.

221) Şeytanların ise kime ineceğini size haber vereyim mi?

222) Onlar, günaha, iftiraya düşkün olan herkesin üstüne inerler.

223) Bunlar, (şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu yalancılardır.

224) Şairler(e gelince), onlara da sapıklar uyarlar.

225) Baksana onlar her vâdide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226) Ve onlar yapamayacakları şeyleri söylerler.

227) Ancak iman edip iyi işler yapanlar, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında kendilerini savunanlar başkadır. Haksızlık edenler, hangi dönüşü döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طس تلك آيات القرآن وكتاب حُسين

(1) هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ (2) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (3) إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ (4) أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ (5) وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ (6) إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِ بَنَاتِي مِنْهَا يَحْتَرِبْنَ أَوْ أْتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (7) فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنِ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (8) يَامُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (9) وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدِرًّا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَامُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ (10) إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَأَتَى غَفُورٌ رَحِيمٌ (11) وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (12) فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا

en-NEML SURESİ- 27

(Mekke'de inmiştir, 93 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Tâ. Sîn. Bunlar Kur'an'ın, (gerçekleri) açıklayan Kitab'ın âyetleridir.

2) İman eden müminler için bir hidayet rehberi ve bir müjdedir.

3) Onlar ki, namazı kılarlar, zekâtı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4) Şüphesiz biz, ahirete inanmayanların işlerini kendilerine süslü gösterdik; o yüzden bocalar dururlar.

5) İşte bunlar, azabı en ağır olanlardır; ahirette en çok ziyana uğrayacaklar da onlardır.

6) (Resûlüm!) Şüphesiz ki bu Kur'an, hikmet sahibi ve her şeyi bilen Allah tarafından sana verilmektedir.

7) Hani Musa, ailesine şöyle demişti: Gerçekten ben bir ateş gördüm. (Gidip) size oradan bir haber getireceğim, yahut bir ateş parçası getireceğim, umarım ki ısınırsınız!

8) Oraya geldiğinde şöyle seslenildi: Ateşin bulunduğu yerdeki ve çevresindekiler mübarek kılınmıştır! Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden münezzehtir!

9) Ey Musa! İyi bil ki, ben, mutlak galip ve hikmet sahibi olan Allah'ım!

10) Asâ'nı at! Musa onu yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. Ey Musa! Korkma; çünkü benim huzurumda peygamberler korkmaz.

11) Ancak, kim haksızlık eder, sonra işlediği kötülük yerine iyilik yaparsa, bilsin ki ben Gâfur'um, Rahim'im.

12) Elini koynuna sok da kusursuz bembeyaz çıksın. Dokuz mucize ile Firavun ve kavmine (git). Çünkü onlar artık yoldan çıkmış bir kavim olmuşlardır.

13) Mucizelerimiz onların gözleri önüne serilince: "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ
ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ (14) وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ
وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
(15) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ- عَلِمْنَا مِنْتُمْ أَنْطِقَ الطَّيْرِ
وَأَوْتَيْنَا مِنْ- كُلِّ شَيْءٍ- إِنَّ- هَذَا لَهُوَ
الْقَصْلُ الْمُبِينُ (16) وَجُشِيَ لِسُلَيْمَانَ
جُنُودُهُ- مِنْ- الْجِنِّ- وَالْإِنْسِ- وَالطَّيْرِ
فَهُمْ يُورِثُونَ (17) حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى
وَادِي النَّمْلِ- قَالَتْ بَمَلَأْتُمْ يَأَيُّهَا النَّمْلُ-
أَدْخَلُوا مَسَاجِدَكُمْ لَا يَخْطَمَنَّكُمْ-
سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ- وَهُمْ- لَا يَشْعُرُونَ-
(18) فَتَبَسَّمَ صَاحِبُكَ مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ
رَبِّ- أَوْزِعْنِي أَنْ- أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ- الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي
عِبَادِكَ- الصَّالِحِينَ (19) وَتَقَفَ الطَّيْرِ
فَقَالَ- مَا لِي لَا أَرَى الْهَيْدَهُدَ أَمْ كَانَ
مِنْ- الْعَائِينَ- (20) لَا يُعَذِّبُهُ- عَذَابًا
شَدِيدًا أَوْ لَا دُبْحَتَهُ أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ- (21) فَمَكَتْ- غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ-
أَخْطَأْتُ- بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ- وَجِئْتُكَ مِنْ-
سِنَاءٍ بَيْنَ يَدَيْكَ (22)

14) Kendileri de bunlara yakinen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!

15) Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar: Bizi, mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun, dediler.

16) Süleyman Davud'a vâris oldu ve dedi ki: Ey insanlar! Bize kuş dili öğretili ve bize her şeyden (nasip) verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur.

17) Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil orduları toplandı; hepsi birarada (onun tarafından) düzenli olarak sevkediliyordu.

18) Nihayet Karınca vâdisine geldikleri zaman, bir karınca: Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin! dedi.

19) (Süleyman) onun sözünden dolayı gülümsedi ve dedi ki: Ey Rabbim! Beni, gerek bana gerekse ana-babama verdiğin nimete şükretmeye ve hoşnut olacağın iyi işler yapmaya muvaffak kıl. Rahmetinle, beni iyi kulların arasına kat.

20) (Süleyman) kuşları gözden geçirdi ve şöyle dedi: Hühüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?

21) Ya bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirecek ya da onun canını iyice yakacağım yahut onu boğazlayacağım!

22) Çok geçmeden (Hühüd) gelip: Ben, dedi, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe'den sana çok doğru (ve önemli) bir haber getirdim.

(23) وَحَدَّثَهَا وَقَوْمَهَا بِمَا يَشْكُرُونَ

لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَرَبِّ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَغْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (24) أَلَا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ (25) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (26) قَالَ
بَسْطَرُ أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنْ

الْكَاذِبِينَ (27) أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
قَالَ قَهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ (28) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ
إِنِّي إِلْقَيْتُ إِلَيْكَ كِتَابَ كَرِيمٍ (29) إِنَّهُ
مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِأَسْمِ اللَّهِ
الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (30) أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَى
وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ (31) قَالَتْ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ
قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِي (32)
قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ
بِهَيْدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا
تَأْمُرِينَ (33) قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا
رَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَةَ
أَهْلِهَا أَزْلَةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (34) وَإِنِّي

23) Gerçekten, onlara (Sebe'lilere) hükümdarlık eden, kendisine her şey verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadınla karşılaştım.

24) Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, kendilerine yaptıklarını süslü göstermiş de onları doğru yoldan alıkoymuş. Bunun için doğru yolu bulamıyorlar.

25) (Şeytan böyle yapmış ki) göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen Allah'a secde etmesinler.

26) (Halbuki) büyük Arş'ın sahibi olan Allah'tan başka ilah yoktur.

27) (Süleyman Hüdhüd'e) dedi ki: Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız.

28) Şu mektubumu götür, onu kendilerine ver, sonra onlardan biraz çekil de, ne sonuca varacaklarına bak.

29) (Süleyman'ın mektubunu alan Sebe' melikesi,) "Beyler, ulular! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı" dedi.

30) "Mektup Süleyman'dandır, rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla (başlamakta) dır."

31) "Bana baş kaldırmayın, teslimiyet gösterip bana gelin, diye (yazmaktadır)".

32) (Sonra Melike) dedi ki: Beyler, ulular! Bu işimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) siz yanımda olmadan (size danışmadan) hiçbir işi kestirip atmam.

33) Onlar, şu cevabı verdiler: Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız; buyruk ise senindir; artık ne buyuracağını sen düşün.

34) Melike: Hükümdarlar bir memlekete girdiler mi, orayı perişan ederler ve halkının ulularını alçaltırlar. (Herhalde) onlar da böyle yapacaklardır, dedi.

35) Ben (şimdi) onlara bir hediye göndereyim de, bakayım elçiler ne (gibi bir sonuç) ile dönecekler.

بِهِدْيِكُمْ- تَفْرَحُونَ- (36) اَرْجِعْ- إِلَيْهِمْ-
قَلَنَّا يَتْنَهُمْ- بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ- بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ- مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ- صَالِحُونَ
(37) قَالَ- يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَيْكُم- يَاتِينِي
بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (38)
قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَتَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ- (39) قَالَ- الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنْ-
الْكِتَابِ أَتَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ
طَرْفُكَ- قَلَمًا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ-
هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ- شَكَرَ فَإِنَّمَا يَبْشُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ- كَفَرَ فَإِنَّ- رَبِّي غَنِيٌّ- كَرِيمٌ- (40)
قَالَ تَكْرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ
تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ- لَا يَهْتَدُونَ- (41) قَلَمًا
جَاءَتْ- قِيلَ- أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ- كَأَنَّهُ
هُوَ وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ- مِنْ- قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِمِينَ (42) وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ- تَعْبُدُ
مِنْ- دُونِ- اللَّهِ- إِنَّهَا كَانَتْ- مِنْ- قَوْمِ-
كَافِرِينَ- (43) قِيلَ- لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ
قَلَمًا رَأَاهُ حَسِبْتَهُ لَجَّةً وَكَشَفْتُ عَنْ-
سَاقِهَا قَالَ- إِنَّهُ- صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ-
قَوَارِيرَ قَالَتْ- رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَأَسْلَمْتُ مَعَ- سُلَيْمَانَ لِلَّهِ- رَبِّ-

36) Süleyman'a gelince şöyle dedi: Siz bana mal ile yardım mı ediyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha iyidir. Hediyenizle siz sevinirsiniz.

37) (Ey elçi!) Onlara dön; iyi bilsinler ki, kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırsınız!

38) (Sonra Süleyman müşavirlerine) dedi ki: Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir?

39) Cinlerden bir ifrit: Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz, dedi.

40) Kitaptan (Allah tarafından verilmiş) bir ilmi olan kimse ise: Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm, dedi. (Süleyman) onu (melikenin tahtını) yanına yerleşmiş olarak görünce: Bu, dedi, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin (gösterdiği) lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur, nankörlük edene gelince, o bilsin ki, Rabbimin hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, çok kerem sahibidir.

41) (Süleyman devamla) dedi ki: Onun tahtını bilemeyeceği bir hale getirin; bakalım tanıyacak mı, yoksa tanıyamayanlar arasında mı olacak.

42) Melike gelince: Senin tahtın da böyle mi? dendi. O şöyle cevap verdi: Tıpkı o! (Süleyman şöyle dedi): Bize daha önce bilgi verilmiş ve biz müslüman olmuştuk.

43) Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler alıkoymuştu. Çünkü kendisi inkârcı bir kavimdendi.

44) Ona: Köşke gir! dendi. Melike onu görünce derin bir su sandı ve eteğini yukarı çekti. Süleyman: Bu, billûrdan yapılmış, şeffaf bir zemindir, dedi. Melike de di ki: Rabbim! Ben gerçekten kendime yazık etmişim. Süleymanla beraber âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ ۚ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ ۚ يَخْتَصِمُونَ (45) قَالَ ۚ يَاقَوْمِ ۚ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (46) قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ ۚ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ (47) وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَلَا يُصْلِحُونَ (48) قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (49) وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (50) فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۚ أَنَا دَمَرْتَاهُمْ ۚ وَقَوْمُهُمْ أَجْمَعِينَ (51) قَتَلْتَ بِيوتَهُمْ خَاوِيَةً ۚ بِمَا ظَلَمُوا إِيَّا ۚ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (52) وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَنَّبَهُونَ (53) وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ (54) أَتَبْكُمُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (55)

45) Andolsun ki, "Allah'a kulluk edin!" (demesi için) Semûd kavmine kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Hemen birbiriyle çekişen iki zümre oluverdiler.

46) Sâlih dedi ki: Ey kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Allah'tan mağfiret dileseniz olmaz mı? Belki size merhamet edilir.

47) Şöyle dediler: Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık. Sâlih: Size çıkan uğursuzluk (sebebi), Allah katında (yazılı) dır. Hayır, siz imtihana çekilen bir kavimsiniz, dedi.

48) O şehirde dokuz kişi (elebaşı) vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanaşmıyorlardı.

49) Allah'a and içerek birbirlerine şöyle dediler: Gece ona ve ailesine baskın yapalım (hepsini öldürelim); sonra da velisine: "Biz (Sâlih) ailesinin yok edilişi sırasında orada değildik, inan ki doğru söylüyoruz" diyelim.

50) Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de kendileri farkında olmadan, onların planlarını altüst ettik.

51) Bak işte, tuzaklarının âkıbeti nice oldu: Onları da; (kendilerine uyan) kavimlerini de (nasıl) toptan helâk ettik!

52) İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş evleri! Anlayan bir kavim için elbette bunda bir ibret vardır.

53) İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınanları ise kurtardık.

54) Lût'u da (peygamber olarak kavmine gönderdik.) Kavmine şöyle demişti: Göz göre göre hâla o hayâsızlığı yapacak mısınız?

55) (Bu ilâhî ikazdan sonra hâla) siz, ille de kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşacak mısınız? Doğrusu siz, beyinsizlikte devam edegelen bir kavimsiniz!